

er lavere end 833 kr. om måneden. De vil blive påvirket af den mindstebetaling, for vi siger i lovforslaget, at alle selv skal have en forpligtelse til at betale mindst 10.000 kr. til deres egen husleje.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Regeringen har meget travlt med at sige, at alt, hvad den foretager sig, er at fremtidssikre. Det kan vi jo så grine af her om et år eller to, når regeringen kommer med ændringsforslag til det, som vi jo i hast behandler her i Folketinget i den her uges tid.

Men det, jeg vil sige, er, at Dansk Folkeparti ved tredje behandling stemmer imod det forslag her fra regeringen, og det gør vi rent faktisk ikke, fordi vi har modvilje mod ændringer, men fordi vi mener, at det forslag, der ligger, reelt er socialt forkert afbalanceret.

Ministeren var inde på den bundgrænse, som bliver etableret, og som regeringen jo selv har erkendt man teknisk godt kunne lave anderledes, så man kunne sikre, at de med de laveste indkomster ikke bliver ramt af det her spareforslag.

Det har regeringen ikke ønsket, og ministeren fremhæver jo da også her i sine svar fra talerstolen kun den ene side af mønten, kan man sige, nemlig den side, der handler om formuegrænse og om, at man eksempelvis har ekstrairndtægter ved siden af sin folkepension. Men ministeren kan ikke komme uden om, at en stor del af den besparelse, der skal findes på det her område, faktisk findes hos mennesker med de laveste indkomster i det her land, og det er ikke reelt socialt afbalanceret, som vi ønsker det, og derfor stemmer vi imod forslaget ved tredjebehandling.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Der er simpelt hen en voldsom ubalance mellem de skriftlige besvarelser og så den mundtlige retorik fra by- og boligministeren.

I den mundtlige retorik får den hele armen omkring dem med formuer og dem med en høj indkomst, men ifølge de skriftlige besvarelser fremgår det klart, at det er godt 80 mio. kr., man henter på dem, der har en formue, og dem, der har en stor indkomst, men hele denne reform skal hente over 700 mio. kr. – hvor henter man egentlig resten?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Den såkaldte sociale balance i det her forslag kan beskrives meget enkelt og kortfattet, nemlig på den måde, at ministeren selv har oplyst, at af en samlet besparelse på 728 mio. kr. stammer 226 mio. kr. fra indkomster under 140.000 kr., mens mindre end 100 mio. kr. stammer fra folk med store formuer, millionærerne, som ministeren kalder dem. Det er altså de allermindste indkomster, man er gået direkte efter at straffe med dette forslag.

Jeg har noteret mig, at ministeren nu har oplyst over for Folketinget, at overgangsordningerne er i orden, og at de også opfanger dem, som ellers plejer at ryge ud af overgangsordningerne. Ministeren har også oplyst, at der ikke skulle opstå det problem med visitation til nye ældreboliger, som jeg har gjort opmærksom på.

Jeg vil gennem skriftlige spørgsmål sikre mig, at det, som ministeren her har oplyst, er korrekt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-21 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 82: Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti til lån til forsøgsbyggeri. (Etablering af permanent ordning m.v.).

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen). (FremSAT 13/11 98. Første behandling 25/11 98. Betænkning 8/12 98).